मेधां मे वर्रणो द्दातु मेधाम्याः प्रजापंतिः । मेधामिन्द्रेश्च वायुर्श्च मेधां धाता देदातु मे स्वार्ह्णा ॥१५॥

लिङ्गोक्तदेवतानुष्टुप् । वरुणो मे मक्तं मेधां द्दातु ग्रिग्नः प्रज्ञापतिश्च मे मेधां द्दातु इन्द्रः वायुश्च मेधां द्दातु धाता मे मेधां द्दातु स्वाक् सुकुतमस्तु ॥ १५॥

रुदं मे ब्रह्मं च च्चत्रं चोभे श्रियंमश्रुताम् । मिषं देवा दंधतु श्रियमुत्तमां तस्यै ते स्वाह्मं ॥१६॥

इति माध्यन्दिनीयायां वाजसनेयसिक्तायां दात्रिंशोऽध्यायः ॥३५॥॥

मस्रोत्तदेवतानुष्टुप् । श्रीकामोऽनया श्रियं याचते । ब्रह्म ब्राह्मणातातिः चत्रं चित्रयतातिः इदिममे उभे ब्रह्मचत्रे मे मम श्रियमश्रुताम् । देवाः मिय उत्तमां श्रियं द्धतु स्थापयनु । तस्य प्रिमिडाय ते तुभ्यं श्रिये स्वाह्म मुझतमस्तु । चौ समुच्चयार्था । श्रीमेधे विना यज्ञासिडेस्ते प्रार्थिते ॥ १६॥

श्रीमन्मक्रीधर्कृते वेद्दीपे मनोक्रे । सार्वमिधिकमस्त्रोक्तिर्द्धात्रिंशोऽध्याय ईरितः ॥ ३५॥ ॥

I. ग्रस्यात्तर्रासो दमाम्हित्रां ग्रर्चिंदूमासोऽग्रग्नयंः पावकाः । श्वितीचर्यः श्वात्रासी भुरूणयेवी वनुषदी वायवो न सोमीः ॥१॥

सर्वमधेश्रीष्टोमसंस्थेश्रीष्टुत्संज्ञे प्रथमेश्कृति अस्याजरास इत्याचा मक्ते अग्ने इत्याचाः सप्तदश अचोश्रीदेवत्याः पुरोरुचो भवित्त । पुरोरुक्शब्देन अग्रूपा ग्रक्णमत्ना उच्यते न यज्ञूत्रपाः अग्नि पुरोरुगिति श्रुतेः । उक्व्यमक्षविश्वदेवपान्नीवतकारियोजनेषु यज्ञूत्रपे ग्रक्णमत्ने सत्यिप तं वाश्रुपुरोरुक्तं (1) गृह्णतीति श्रुतेस्तत्र न दोषः अत द्वाग्रियोभिर्श्च द्व निवर्त्यते नोपयामादीनि ॥॥ आग्ने दे देन्द्रवायवग्रक्स्य पुरोरुचौ । वत्सप्रीदृष्टाग्नेयो त्रिष्टुप् आ वायवित्यस्याः [% %] स्थाने । अस्य यज्ञमानस्य अग्नयः ईदृशाः सन्तु । कीदृशाः अज्ञरासः नात्ति जरा येषां ते अज्ञराः वार्डव्यक्तीनाः (2) । दमां गृक्ताणामिरत्राः रच्नकाः नावानिव केनिपाताः अरिभ्यः त्रायतेशित्राः यदा दमानां दमनीयानां रच्नसामिर्त्राः